

چرا وهابیت اصرار دارد سوره انسان مکی است؟

کارشناسان شبکه های وهابی مدعی شدند سوره ی مبارکه «انسان» در مکه بر پیامبر گرامی اسلام (ص) نازل شده است.

کارشناسان شبکه های وهابی مدعی شدند سوره ی مبارکه «انسان» در مکه بر پیامبر گرامی اسلام (ص) نازل شده است. به گزارش سرویس مانیتورینگ خبرگزاری رسا، کارشناسان شبکه های وهابی وصال حق و کلمه در برنامه های جداگانه ای کوشیدند تا ثابت کنند که سوره مبارکه ی «انسان» مکی است تا به اثبات برسانند که آیات مذکور درباره ی فضیلت اهل بیت (ع) و مخصوصاً فاطمه زهرا (س) نازل نشده است. آنها در ادامه مدعی شدند که هیچ یک از بزرگان اهل سنت متذکر مدنی بودن سوره «هل اتی» نشده اند.

در این خصوص باید گفت بر خلاف این ادعا، تعداد زیادی از بزرگان اهل سنت معتقدند که این سوره در مدینه نازل شده، و این قول در بین اهل سنت مشهور است. از جمله «قرطبی» مفسر مشهور اهل سنت در تفسیرش جلد 29 می گوید: «قال الجمهور مدنیة؛ بیشتر علما معتقد هستند که در این سوره مدینه نازل شده است.»

«حاکم ابوالقاسم حسکانی» از «ابن عباس» تعداد آیاتی را که در مکه و در مدینه نازل شده به ترتیب مشروحا نقل کرده است و این سوره را جزء سوره های مدنی شمرده که بعد از سوره ی «الرحمن» و قبل از سوره ی «طلاق» نازل گردیده است.

در فهرست «ابن ندیم» از «ابن عباس» نقل شده که سوره «انسان» یازدهمین سوره مدنی می باشد و در «اتقان سیوطی» از بیهقی در «دلائل النبوة» از عکرمه نقل شده که این سوره در مدینه منوره نازل شده است.

همچنین در تفسیر «در المنثور» سیوطی نیز همین معنی از ابن عباس به طرق مختلف نقل شده است. و از همه گذشته جمع کثیری از بزرگان اهل سنت نزول آیات آغازین این سوره مبارکه را (ان الإبرار...) درباره امام علی، حضرت فاطمه زهرا، امام حسن و امام حسین (ع) نقل کرده اند و این خود شهادت و گواه صریح بر مدنی بودن آن است، دلیل آن هم تولد امام حسن و امام حسین (ع) در مدینه بوده است.

و البته «واحدی» در «اسباب النزول» و «بغوی» در «معالم التنزیل» و «سبط ابن جوزی» در «تذکره» و «گنجی شافعی» در «کفایة الطالب» آورده اند که سوره ی «انسان» از سوره های مدنی می باشد و این مسئله به قدری معروف و مشهور است که «محمد بن ادریس شافعی» یکی از ائمه چهارگانه اهل سنت، آن شعر معروف خودش را درباره امام علی (ع) و حضرت زهرا (س) سروده است.

اکنون عبارت برخی از کسانی که سوره مبارکه «انسان» را مدنی می دانند ذکر می شود:

از جمله «شیخ طنطاوی جواهری» در تفسیر «الجواهر فی تفسیر القرآن» می گوید: «هی مدینة نزلت بعد سورة الرحمن؛ سوره انسان مدنی است و بعد از سوره الرحمن نازل شده است.»

«قرطبی» در تفسیر «الجامع الاحکام القرآن» می نویسد: «قال الجمهور: مدنیة و قيل فیها مکی من قوله تعالى: انا نحن نزلنا علیک القرآن تنزیلا الی آخر السورة و ما تقدمه مدنی؛ عده کثیری از علما و دانشمندان گفته اند که سوره انسان مدنی است ولی قولی دیگر گفته است که از قول خداوند متعالی (انا نحن) یعنی از آیه 23 تا آخر آن مکی است و در مکه نازل شده است، اما قبل آن از اول سوره تا آیه 22 مدنی است.» «تفسیر الجواهر فی تفسیر القرآن، ج 12، ص 318»

جلال الدین سیوطی در تفسیر «الدر المنثور» می گوید: «و اخرج ابن الضریس و ابن مردویه و البیهقی عن ابن عباس قال نزلت سورة الانسان بالمدينة؛ ابن ضریس و ابن مردویه و بیهقی هر سه نفر از ابن عباس نقل کرده اند و ابن عباس گفته است که سوره انسان در مدینه نازل شده و مدنی است.» «الدر المنثور، جلد 6، صفحه ی 297»

ابوالفضل رشیدالدین میددی در تفسیر «کشف الاسرار خواجه عبدالله انصاری، جلد 10، صفحه ی 316» می گوید: «مجاهد و قتاده گفتند: این سوره مدنی است، در مدینه نازل شده است.»

همچنین احمد مصطفی مراغی در تفسیر «المراغی جلد 10 صفحه ی 159» می نویسد: «هی مدنیة نزلت بعد سورة الرحمن؛ سوره انسان

مدنی است و در مدینه بعد از سوره الرحمن نازل شده است.»

مرحوم علامه امینی در کتاب خود نیز از 34 نفر از علمای معروف اهل سنت نام می برد که «این حدیث را در کتاب های خود آورده اند. به این ترتیب روایت فوق از روایاتی است که در میان اهل سنت مشهور بلکه متواتر است.» «الغدیر، ج 3، ص 107 الی 111 و احقاق الحق، ج 3، ص 157 الی 171»

مناسب است روایتی را که آلوسی مفسر معروف اهل سنت در «روح المعانی» از ابن عباس پیرامون آیه مبارکه 13 که می فرماید: «مُتَكَيِّنَ فِيهَا عَلَى الْأَرْأِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا؛ بهشتی ها در حالی هستند که بر تخت هایی زیبا تکیه کرده اند، نه آفتاب را در آنجا می بینند، و نه سرما را» آورده است، یادآور شویم. ابن عباس چنین نقل می کند:

«بينا اهل الجنة اذروا ضوءا كضوء الشمس، و قد اشرقت الجنان به فيقول اهل الجنة يا رضوان ما هذا؟ و قد قال ربنا لا يرون فيها شمسا و لا زمهريرا فيقول لهم رضوان ليس هذا بشمس، و لا قمر، و لكن على (ع) و فاطمة (س) ضحكا، و اشرقت الجنان من نور ثغريهما! هنگامی که بهشتیان در بهشت هستند ناگهان نوری همچون نور آفتاب مشاهده می کنند که صحنه بهشت را روشن ساخته است، بهشتیان به رضوان (فرشته مأمور بهشت) می گویند: این نور چیست با اینکه پروردگار ما فرموده در بهشت نه آفتاب را می بینند و نه سرما را؟ او در پاسخ می گوید: این نور خورشید و ماه نیست، حضرت علی (ع) و حضرت فاطمه (س) خندان شده اند و بهشت از نور دندانشان روشن گشته است.» «روح المعانی، ج 29، ص 159 گرفته شده از تفسیر نمونه، ج 25، ص 364»

اینها بود اقوال اهل سنت در رابطه با اینکه سوره مبارکه انسان (مگر بعضی آیات آن) در مدینه منوره و در شأن امام علی (ع)، حضرت زهرا (س)، امام حسن و امام حسین (ع) نازل شده است. /1409/1406 ح